

Motion till riksdagen

1989/90:Ub29

av Bengt Hurtig (vpk)

med anledning av prop. 1989/90:90 om forskning

Det är ett nationellt intresse att vi i Sverige har kvar en uthållig och konkurrenskraftig järn- och stålindustri. Med all sannolikhet kommer stål även i framtiden att vara ett efterfragat konstruktionsmaterial. Fortfarande finns möjligheter att förbättra stålets materialegenskaper och de processer som är nödvändiga för att producera stål.

Den i Sverige traditionella tekniken för råjärnsframställning är sannolikt inte längre hållbar ur miljösynpunkt. Användningen av kol och koks i stor skala kommer att försvåra möjligheterna att nedbringa utsläpp av svaveldioxid, kvaveoxider och koldioxid. Från våra kokswerk och masugnar emitteras 3–4 miljoner ton koldioxid per år och tusentals ton svaveldioxid. Utsläpp av svavelväte, ammoniak m.m. är också miljöstörande. Det är möjligt att man med övergång till ny teknik vid råjärnsframställning radikalt skulle kunna förbättra såväl arbetsmiljö som yttre miljö. Användning av förgasad olja som reduktionsmedel för järnmalmen är här ett alternativ.

I olika sammanhang har Luleå betecknats som ett metallurgiskt centrum. Där finns förutom råjärnsframställning och stålverk valvsverk och tillverkning av plåtprodukter. Vid Luleå högskola och vid den metallurgiska forskningsstationen MEFOS i Luleå bedrivs forskning med nära anknytning till stålindustrin i Luleå.

För att arbetet med utveckling av stålets egenskaper skall fortsätta och för att förbättra tekniken att framställa stål och stärka Luleå som metallurgiskt centrum bör en särskild professur i stålets metallurgi inrättas vid högskolan i Luleå.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om nödvändigheten av att inrätta en professur i metallurgi vid högskolan i Luleå.

Stockholm den 15 mars 1990

Bengt Hurtig (vpk)